

man måske sige, selv om det jo altid er interessant at diskutere disse spørgsmål, om det ikke er lidt tidligt allerede nu, som der lægges op til i forespørgselsdebatten, at fastlægge de nye prioriteter. Her skal vi jo netop have en grundig proces for at finde ud af, hvad de nye prioriteringer skal være fra 2005 og frem mod 2010.

Et godt bud på en prioritet, som vil gælde også efter 2005, er da klart det psykiske arbejdsmiljø. Det hænger sammen med, at vi kan forvente flere servicejob, mere brug af ny teknologi, mere international konkurrence kan vi også forvente med det pres, det giver, og en mere flydende grænse mellem arbejde og fritid. Alt det tilsiger, at det psykiske arbejdsmiljø bliver et område, som vi også skal prioritere i fremtiden.

Jeg tror egentlig, at der også bliver behov for, at vi kvalificerer det begreb noget mere, nuancerer det noget mere. I stedet for bare over en bank at tale om det psykiske arbejdsmiljø, kan der nok blive et behov for, at vi i prioriteringen inden for det felt måske ser endnu mere på, hvad det så er, vi skal satse på at gøre bedre ude på arbejdspladserne.

Det er så også min forventning, at arbejdsmiljøet som sådan bliver et område, der vil blive prioriteret højere i de kommende år. Ikke mindst i forbindelse med den stigende mangel på arbejdskraft, som vi vel kan forvente, vil et godt arbejdsmiljø i stigende grad også blive et konkurrenceparameter for virksomhederne i kampen om at få de bedste medarbejdere. Det skal vi fra politisk side naturligvis understøtte.

Jeg synes under alle omstændigheder, at det er glædeligt i dag at kunne konstatere, at de tørre tal viser, at udviklingen med den konservativ-liberale regering i spidsen går i den rigtige retning. Antallet af tilsyn stiger, vi bruger flere statslige ressourcer, ansætter flere i Arbejdstilsynet, antallet af arbejdsskader falder, og antallet af arbejdsbetingede lidelser falder. Med andre ord går tingene i den rigtige retning.

Der ligger selvfølgelig stadig væk et stort arbejde foran os på det her område, men vi er bedre rustet til at løse og håndtere det end nogen sinde før, og udviklingen går som sagt i den rigtige retning. Det synes jeg at vi skal glæde os over her i dag, hvor vi diskuterer arbejdsmiljøet.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Der er to, der har kommentarer. Den første er fru Lene Garsdal.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Hr. Lars Barfoed sagde, at det går i den rigtige retning, f.eks. med antallet af ulykker. Når jeg i min ordførertale nævnte, at under 1 pct. af Arbejdstilsynets indsats i 2003 gik til at se på et af de prioriterede områder, nemlig ensidigt gentaget arbejdet, vil hr. Lars Barfoed så kalde det et prioriteret område?

Det andet er: Jeg tror, det er fuldstændig rigtigt, at der kommer et stigende fokus på det psykiske arbejdsmiljø, og at det formentlig bliver en nødvendighed, at vi ser lidt mere på det. Har hr. Lars Barfoed nogle forslag til, hvordan det kunne gøres?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Som sagt er det lidt tidligt at komme med bud på, hvordan der endeligt skal prioriteres. Jeg synes, at forespørgselsdebatten på den måde kommer lidt tidligt, når spørgsmålet er, hvad prioriteringerne skal være efter 2005.

Jeg vil ikke stå her og gøre mig til arbejdsmiljøekspert, jeg er bare politiker og skal lytte til kloge folk, der kan sige, hvad man så skal gøre for at forbedre det psykiske arbejdsmiljø. Men jeg tror da ikke mindst, at sådan noget som stress set i lyset af de faktorer, som jeg nævnte spiller mere og mere ind på arbejdspladserne i de kommende år, vil være et område, der skal ses nærmere på.

Med hensyn til hvordan vi forebygger, så må andre kloge folk bidrage til det, og jeg er sikker på, at fru Lene Garsdal, som jo selv er læge, bedre kan bidrage til den kvalificerede debat, end jeg kan. Men det må vi jo se på og så lytte til, hvad eksperterne siger vi kan gøre. Det skal vi vel ikke som politikere fastlægge endeligt.

Med hensyn til hvordan tingene var prioriteret i 2003, kan man selvfølgelig altid diskutere, om tingene blev prioriteret godt nok for et par år siden. Det er muligt, at det skulle have været prioriteret højere. Det skal jeg ikke kunne tage stilling til her.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg spurgte sådan set, om det at bruge under 1 pct. af Arbejdstilsynets indsats på et af de fire prioriterede områder virkede, som om det var særligt prioriteret. Det vil jeg håbe at jeg kan få svar på.